

زبان‌ت را حفظ کن و خلوت و عبادت خانه ات را بر خود لازم بگیر و بر گناهانت گریه کن.

از عقبه بن عامر رضی الله عنه روایت است که می گوید: عرض کردم: ای رسول خدا، نجات در چیست؟ فرمود: «أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلْيَسَعَكَ بَيْتُكَ، وَابْكُ عَلَى حَطِيئَتِكَ»: «زبان‌ت را حفظ کن و خلوت و عبادت خانه ات را بر خود لازم بگیر و بر گناهانت گریه کن».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت احمد]

در این حدیث عقبه بن عامر رضی الله عنه از رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد چیزی می پرسد که او را در آخرت نجات می دهد؛ و این هدف هر مسلمانی است که متوجه آخرت خود می باشد. رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ»؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی توصیه می کند زبانش را حفظ کند؛ چون خطر و ضرر و زیان آزاد گذاشتن آن بسیار و بزرگ است. بنابراین هر مسلمانی باید زبانش را حفظ کند؛ و سکوت را ترجیح دهد مگر در مواردی که برای آخرت وی مفید باشد. «وَلْيَسَعَكَ بَيْتُكَ» یعنی انسان در خانه اش بماند و جز در مواردی که نیاز هست، خارج نشود؛ و نباید از ماندن در خانه خسته و درمانده شود، بلکه این وضعیت را غنیمت بداند که سبب رهایی و دور ماندن وی از شر و فتنه می باشد. «وَابْكُ عَلَى حَطِيئَتِكَ» یعنی اگر توانستی بر گناهانت و جهت پشیمانی از نافرمانی گریه کن و به خاطر آنچه مرتکب شدی، به سوی الله توبه کن که الله متعال توبه را از بندگانش می پذیرد و گناهان را بخشیده و قلم عفو بر آنها می کشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3602>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

